

Det ærede Medlem spurgte — og andre ærede Medlemmer eller i hvert Fald et enkelt andet æret Medlem var inde paa det samme — hvorfor der skulde gælde en anden Regel for Omvurderingen til Grundskyld end for Omvurdering til Ejendomsskyld med Hensyn til Tidspunktet for Værdiens Bestemmelse. Motiveringen derfor er til Dels givet i Bemærkningerne til det oprindelige Lovforslag. Forklaringen er den, at efter Forslagets Princip paavirkes Grundskylden i meget høj Grad af de Forandringer, der er foregaaet i Ejendommens Omgivelser, f. Eks. hvis der er aabnet en Jernbane eller foretaget andre store offentlige Arbejder af Stat eller Kommune. En Omlægning ikke blot af Jernbaneforholdene, men ogsaa af Vejforholdene, Forandring med Hensyn til Havneforhold og overmaade mange andre Ting griber meget stærkt ind, saa stærkt, at man har ment, at i hvert Fald for Grundskyldens Vedkommende var det ikke muligt ved Omvurderingen at se bort fra Værdien paa Tidspunktet for den nye Vurdering. Men en væsentlig Grund er ogsaa den, at man har tænkt, at denne Vurdering skulde afgive Grundlag for ændrede Regler for den kommunale Ejendomsbeskatning og særlig for Indførelse af en Værdistigningsafgift til Kommunerne. Jeg har den Opfattelse, at Ejendomsskatteerne til Staten skal være stabile; derfor har jeg ikke her foreslaaet en Forøgelse af den samlede Ejendomsbeskatning til Staten — vel nogen Omfordeling af Beløbet, men ikke nogen Forøgelse af den samlede Skat. Derimod mener jeg, at Beskatning af faste Ejendomme for øvrigt væsentlig bør overlades til Kommunerne, og særlig bør en Værdistigningsafgift, hvis man vil indføre en saadan, være en Kommuneskat. Til Brug som Grundlag for en saadan Værdistigningsafgift vil en Bestemmelse som den, der her foreslaas indført med Hensyn til Omvurdering af Grundskyld, være meget ønskelig.

Det ærede Medlem spurgte endvidere, hvorfor der skulde være en anden Regel for Ikke-Fredskov. Her skal jeg gøre opmærksom paa, at det er ikke blot den Omstændighed, om det er Fredskov eller ikke, som er afgørende, men det er hovedsagelig dette, om Benyttelse til andet end Skovbrug maa anses for at være den i økonomisk Henseende

gode Anvendelse. Man har her tænkt paa saadanne Ejendomme, som der i Virkeligheden slet ikke er Tale om at udnytte som Skovbrug, Ejendomme, hvor der vel findes Rester af Skovbevoksning, men hvor den rimelige Udnyttelse dog maa være Anvendelse til Salg til Villabebyggelse. Det er derimod ikke Meningen, at almindeligt normalt Skovbrug, som er bestemt til og egnet til at drives videre som Skovbrug, skal kunne komme ind under denne Bestemmelse, blot fordi det ikke er Fredskov. Jeg ser jo meget vel, at de her foreslaaede Regler om Beskatning af Skove er lette at angribe. Det tror jeg for øvrigt, at enhver Regel, man vil forsøge at opstille i Lovsform for Beskatning af Skove, vil blive. Ærede Medlemmer kender jo de mange forskellige Forslag, der har været fremme i saa Henseende, hvoraf flere stammer fra den ypperste Sagskundskab; vi har paa dette Omraade, og jeg skulde tvivle meget paa, at selv noget af disse Forslag vilde have Udsigt til at undgaa vægtige Angreb i dette høje Ting. Jeg tror, der vilde kunne rettes Angreb paa et hvilket som helst Forslag, der maatte blive stillet i den Henseende.

Naar der spørges, hvorfor man tager Hensyn til Træbestanden i Skovene, naar man dog ikke tager Hensyn til Afgrøden paa Marken, vil jeg sige, at Princippet for den nye Skovbeskatning, her er foreslaaet, er Jordens Evne til at frembringe Træer; det er den, der beskattes, thi det er den, der giver Skovjorden Værdi, ligesom det er Jordens Evne til at frembringe Markafgrøde, der er Genstand for Markernes Beskatning. Naar man skal gøre Beskatningen af Skovbrug til andet end noget ganske imaginært, tror jeg ikke, man kan se bort fra denne træfrembringende Evne, som finder sit Udtryk i Skovjordens økonomiske Ydedygtighed, naar den udnyttes paa normal Maade. Men man har været fuldkommen paa det rene med, at en saadan Beskatning vilde ikke ramme det rette; man vilde komme til at beskatte Skovene for højt, hvis man ikke samtidig indførte en lavere Beskatningsprocent. Derfor maa den almindelige Regel for Skovenes Beskatning ses i nøje Sammenhæng med Regelen om den halverede Skat. Atter dette, at Skatten halveres, er naturligvis noget vilkaarligt, og man kan